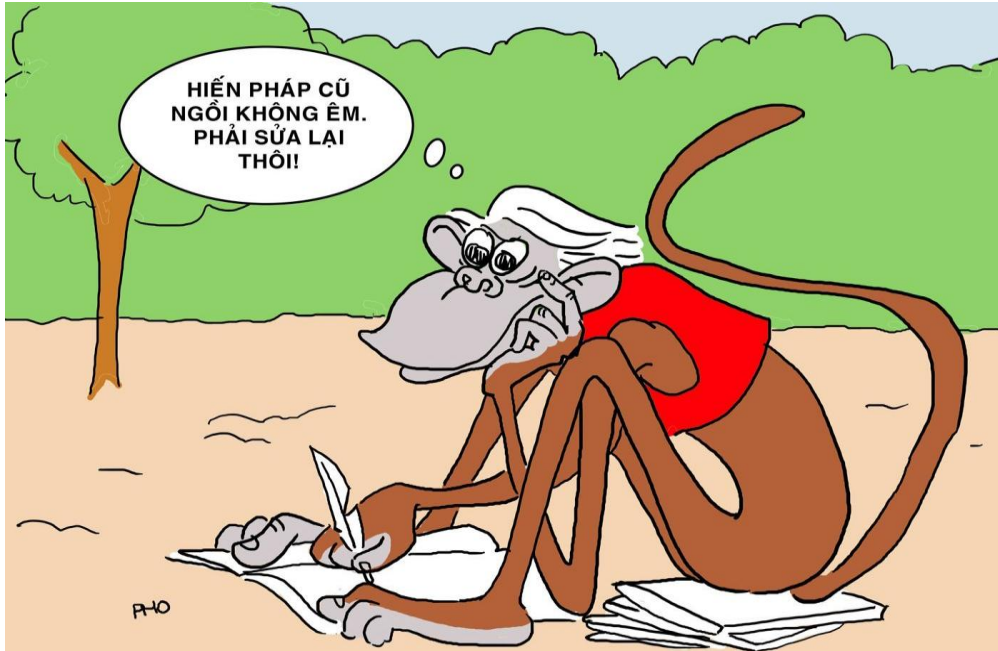

CÒN MƠ BÁNH VẼ

Lê Phi

Cộng Sản phát triển và vững mạnh nhờ ở bạo lực và lừa dối. Bạo lực có kết quả tức thời nhưng có giới hạn về mặt ảnh hưởng đường dài bởi vì vượt qua một mức độ nào đó thì sự phản kháng trở thành cực kỳ mãnh liệt không có bạo lực nào có thể ngăn chặn nổi. Hiểu rõ nguyên lý này nên Cộng Sản rất chú trọng đến mặt thông tin tuyên truyền (mỹ từ là giáo dục tư tưởng nhưng thực chất là nhồi sọ, tẩy não). Bạo quyền Cộng Sản luôn nắm giữ toàn bộ phương tiện về thông tin, truyền thông đại chúng cũng như giáo dục, đào tạo để chúng có thể bóp méo lịch sử, che giấu sự thật, lừa bịp nhân dân để phục vụ cho quyền lợi của chúng. Cùng với bạo lực để đàn áp, cầm tù, thủ tiêu những người có sự suy nghĩ độc lập không thể nhồi sọ được, Cộng Sản đã khá thành công trong việc duy trì quyền lực qua sự đồng thuận máy móc của người dân với bất cứ những gì chế độ đưa ra.

Sự phát triển của khoa học kỹ thuật và nhất là mạng thông tin hoàn cầu đã đe dọa nghiêm trọng đến quyền lực thống trị của Cộng Sản vì chúng không thể kiểm soát và độc quyền về tin tức và sự thật nữa. Nhờ sự liên lạc dễ dàng hơn, có được nhiều tin tức hơn, người dân Việt và cả đảng viên CSVN thấy dần sự thật đã bị bung bít lâu nay bởi đảng CSVN.

Sự mở cửa với thế giới bên ngoài từ chính sách “Đổi Mới” cứu người dân Việt khỏi nạn đói (vì chính sách ngu xuẩn của bạo quyền CSVN) và nhằm cứu đảng CSVN thoát khỏi sự nổi dậy của toàn dân khi đã bị dồn tới bước đường cùng của nghèo đói và bất công. Sự mở cửa này cũng đồng thời làm cho rõ nét bản chất tham lam ngu xuẩn của giai cấp cầm quyền CS, cho người dân thấy rõ bạo quyền phục vụ

cho ai. Trong nền kinh tế què quặt XHCN của thời bao cấp, dưới sự kềm kẹp, bung bít của bạo quyền, người dân chỉ thấy được việc xảy ra tại địa phương nếu có điều kiện tiếp cận sự việc, sự khác biệt giữa bè lũ cầm quyền và đại đa số người dân chỉ là “đài, đồng, đập”, những móc ngoặc trong bóng tối, hay trong bữa ăn mà họ khó lòng thấy được. Khi sự thay đổi trong nền kinh tế để người dân từ chỗ đói ăn tới chỗ cơm có thịt thì sự khác biệt của bè lũ cầm quyền và phần lớn người dân lao động cũng được phóng đại rõ ràng hơn. Cộng với thông tin liên lạc mở rộng hơn người dân có thể thấy rõ hơn bản chất vô luân, xấu xa, tham lam, hợm hĩnh của bè lũ cầm quyền trên toàn đất nước qua các siêu xe, “chân dài”, các món “khủng”, ... mà đám cầm quyền hưởng thụ trên khổ đau mà người dân phải gánh chịu.

Trong hàng ngũ đảng viên CSVN, trong hệ thống công cụ bạo lực để đàn áp người dân, bảo vệ chế độ cũng có nhiều rạn nứt trầm trọng do sự bất đồng về quyền lợi, về tư tưởng. Sự bất mãn càng ngày càng dâng cao qua các hành động đê hèn nhục nhã của bạo quyền CSVN, buôn dân bán nước, đàn áp đồng bào, chà đạp nhân quyền, dân quyền, công khai cướp đất, cướp nhà dân để thủ lợi riêng, làm lộ rõ bản chất “Hèn với giặc, Ác với Dân”, phục vụ ngoại bang kẻ thù dân tộc. Để cứu vãn tình hình CSVN tung ra trò lừa bịp “Sửa Đổi Hiến Pháp” để đánh bóng lại bộ mặt quá thảm hại của bạo quyền CSVN.

Với thủ đoạn cũ rích bạo quyền CSVN đã xử dụng lâu nay, chúng kêu gọi đóng góp ý kiến thẳng thắn chân thực “không có vùng cấm”, để rồi theo đúng bài bản đã định sẵn, tuyên bố hiến pháp mới được “toàn dân đóng góp” “thể hiện ý muốn nhân dân” theo ý “đảng ta” tiếp tục cai trị. Với thế giới bên ngoài chúng có bộ mặt dân chủ “thể dân hành đạo” thẳng tay đàn áp những người khác chính kiến đã “theo thế lực thù địch phá rối trị an”.

Đúng như dự đoán của bạo quyền, có “nhóm 72 vị nhân sĩ, trí thức xhcn” hăm hở xin phép được góp ý vào bản Hiến Pháp. Cách hành xử của “nhóm 72” này rất vừa ý bạo quyền vì đám “tinh hoa trí thức” (theo nghĩa của Mao Chủ Tịch) phải van xin nài nỉ để đảng CSVN ban phát cho một chút cái mà CSVN đã cướp sạch của toàn dân. Sau đó CSVN sẽ “cao thượng” sửa đổi bản Hiến Pháp mới chút đỉnh theo “đề nghị của các nhân sĩ trí thức” và ban bố cho một số ghế đại biểu quốc hội. Thế là các “nhân sĩ trí thức xhcn” sẽ “hồ hởi phấn khởi” xông vào với bao nhiêu tuyên bố hứa hẹn mỹ miều tới đám dân đen. Và CSVN sẽ tiếp tục lãnh đạo với “bộ mặt dân chủ mới toanh vừa được tu sửa với sự góp sức của nhóm 72” mà bản chất vẫn như cũ không thay đổi.

Vỡ tuồng này chẳng có gì mới lạ vì đã được diễn cách đây mấy mươi năm trước với các diễn viên khác trong gánh hát Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam – Thành Phần Thứ Ba. Tuồng cũ với kết cục ai cũng biết nhưng không thiếu người muốn diễn cho ngày hôm nay. Chỉ có đám dân đen còng lưng ra “cổ chịu cực rồi tiếp tục chịu khổ” cho bạo quyền bọn chúng diễn hề cai trị.

Tuy nhiên, sự tình lại đi ngoài dự tính vì đám “thông tin lẻ dân” phản đối, lý luận chính xác quá làm dân đen mớ mắt thêm ra, còn bị thêm sự đấm đá tranh giành quyền lợi của các “đầy tớ nhân dân” đẩy Tổng Lú vào tình trạng quá căng thẳng vọt miệng nói sự thật tại Vĩnh Phú. Đồ thêm dầu vào lửa là anh Nguyễn Đắc Kiên rồi bọn “lẻ dân” tạo thành phong trào “Công Dân Tự Do”. Dân đen nghe sự thật từ miệng Tổng Lú xong quá phần khích đồ xô vào ký tên ủng hộ “Công Dân Tự Do” và “Kiến Nghị 72” như lời công khai phản đối bạo quyền.

Vì vậy “nhóm 72” không thể diễn hết vở tuồng đã được dàn dựng công phu của bạo quyền. Tuy nhiên, vẫn có thắc mắc về bí quyết “trường sinh bất tử” “trẻ mãi không già” của quý vị trong nhóm “kiến nghị 72”. Làm sao các vị ấy có thể giữ được bộ não luôn ở thời điểm mười mấy, hai mươi tháng tuổi dù thời gian qua mau, để có thể tiếp tục hồn nhiên và ngây thơ diễn tuồng với bạo quyền CSVN, tiếp tay kéo dài sự đau khổ cho đồng bào, cho dân đen ít học, thấp cổ bé miệng nhỉ ?

Giả dụ quý vị ấy thành công trong việc sửa đổi Hiến Pháp của đảng CSVN, rồi tiếp theo là cái gì ? Là bộ mặt của CSVN được “72 nhân sĩ trí thức” sơn phết thành khuôn mặt dân chủ ? Là đất nước tiếp tục trong kiềm kẹp CS, đồng bào tiếp tục bị mất nhà mất cửa mất chồng con vì bọn cướp ngày ? Lấy gì bảo đảm rằng bạo quyền CS sẽ thi hành HP mới, khi tất cả đều là công cụ bảo vệ Đảng ?

Như đã dẫn trước đây trong bài “[Cáo Giữ Chuồng Gà](#)”, đảng CSVN do HCM thành lập, đào tạo, lãnh đạo cùng với bản Hiến Pháp 1946 cũng có phần HCM dự thảo, phê chuẩn, và thi hành. Cùng lúc HCM cũng là người đứng đầu cao nhất của cái VNDCCH mà có sự tôn trọng chút nào quyền của người công dân trong bản Hiến Pháp 1946 đó hay không? Cải Cách Ruộng Đất, Nhân Văn Giai Phẩm đã chứng minh hùng hồn cho câu trả lời. Đó là nếu đem nguyên bản Hiến Pháp của các nước dân chủ tiên bộ nhất trên thế giới hiện nay về Việt Nam mà đảng CSVN vẫn còn nắm quyền thì cũng chẳng thay đổi được gì, vì không bao giờ bạo quyền CSVN tôn trọng Hiến Pháp hay chịu chia sẻ quyền lực. Dưới mắt CSVN, giá trị của Hiến Pháp còn thua tám băng vệ sinh phụ nữ đã sử dụng. Hơn nữa, bản chất CSVN là tay sai ngoại bang không đặt quyền lợi quốc gia, dân tộc làm đầu thì làm sao có sự thay đổi nào tốt hơn cho tổ quốc và dân tộc Việt Nam?

Hãy nhìn vào thực tế xã hội, vào đời sống của người dân trước khi cộng sản thống trị với hiện nay mà so sánh để đánh giá công hay tội của CSVN đối với quốc gia và dân tộc. Với miền Bắc thì so với khi thực dân Pháp đô hộ, với miền Nam thì trước năm 1975, những gì trước kia chỉ là những trường hợp cá biệt, lẻ tẻ nay trở thành nhan nhản đầy dẫy khắp nơi, “chuyện thường ngày ở huyện”, người dân càng ngày càng bị chà đạp, áp bức, khổ đau và nghèo khó, xã hội càng ngày càng băng hoại, mục nát, tài nguyên càng cạn kiệt. Nói chung thua kém trước khi bị cộng sản cai trị nhiều. Không những vậy, nếu nhìn ra thế giới bên ngoài và so sánh cho cùng thời điểm, đất nước chúng ta đã không tiến lên mà còn thụt lùi so với bên ngoài. Dù cho có bao tuyên truyền xảo trá để che giấu sự thật, đổ lỗi cho bên ngoài, sự thật cho

thấy đảng CSVN đã có tội đưa đất nước và dân tộc tới chỗ lầm than, kiệt quệ có thể diệt vong. Như vậy đảng CSVN sao có tư cách để tiếp tục lãnh đạo cai trị đất nước?

Có câu nói **“tiếp tục lập lại lỗi lầm cũ mà nghĩ sẽ có kết quả khác biệt là chứng minh của sự điên cuồng”**. Quý vị “trí thức” đang làm công việc đóng góp xây dựng đảng CSVN, sửa đổi Hiến Pháp mong mỏi là sẽ có kết quả khác biệt hơn, tốt đẹp hơn cho người dân Việt xin đọc kỹ lại câu trên. Chưa nói tới chữ “thức”, chữ “trí” của quý vị đã có vấn đề nghi hoặc rồi.

Như đã phân tích ở “Cáo Giữ Chuồng Gà”, trong chủ thuyết cộng sản với thể giới đại đồng không có biên cương quốc gia. Các đảng cộng sản đều là một bộ phận dưới sự lãnh đạo của cộng sản quốc tế. Với chủ thuyết cộng sản không có dân tộc mà chỉ có giai cấp. Dân tộc là tập hợp trong đó có đủ các thành phần trong xã hội mà cộng sản chủ trương đấu tranh giai cấp tiêu diệt các thành phần khác thì làm sao kết hợp được dân tộc. Người cộng sản thuần túy (cộng sản chính hiệu) không có khái niệm quốc gia và dân tộc. Không những vậy, với cộng sản khái niệm quốc gia và dân tộc là sự cản trở cần tiêu diệt để tiến lên chủ nghĩa cộng sản. Vì vậy quốc gia và dân tộc trong ngôn ngữ cộng sản chỉ là khẩu hiệu trong giai đoạn để giành lấy quyền lực.

Chủ thuyết cộng sản tự nhận đã nắm vững quy luật tiến hóa xã hội, quy trình lịch sử đó là loài người phải đi tới chủ nghĩa cộng sản. Vì vậy đảng cộng sản là phương tiện duy nhất để đưa con người tới mục đích đó và tự cho nó quyền lực tối cao quyết định toàn bộ các phương diện trong cuộc sống và xã hội. Theo lý thuyết cộng sản, các khái niệm như xã hội dân sự, dân chủ, tự do, dân quyền ... đều là tàn dư của giai đoạn chuyển tiếp dân chủ tư sản trên con đường đi tới chủ nghĩa cộng sản và không thích hợp cho việc xây dựng chủ nghĩa xã hội. Chuyên chính vô sản là tập trung quyền lực để cưỡng bách tất cả đi theo con đường của đảng cộng sản vạch ra và tất cả các đối lực đều phải bị đập tan bằng bạo lực. Và dân chủ, tự do, dân quyền, nhân quyền, xã hội dân sự, ... tất cả đều là trở ngại trên con đường xây dựng chủ nghĩa cộng sản.

Tuy nhiên, các xã hội văn minh tiến bộ (đã và đang hiện hữu trên thế giới) hoạt động và tiến hóa hoàn toàn trái ngược với lý thuyết cộng sản trên các mặt kinh tế, chính trị, và xã hội. Trong các xã hội đó, quyền tư hữu, dân chủ, tản quyền, tam quyền phân lập, nhân quyền, dân quyền được tôn trọng tối đa và là nền móng cho sự phát triển xã hội và đem lại hạnh phúc cho tất cả mọi thành phần trong xã hội đó. Điều chính yếu nơi các xã hội này là tất cả các khái niệm trên được thực hành trong đời sống hàng ngày chứ không chỉ hiện hữu trên giấy tờ khẩu hiệu như trong các nước cộng sản. Vì vậy, yêu cầu hay kiến nghị để các khái niệm trên hiện hữu trên văn bản giấy tờ chẳng có một tác dụng nào cả, ngoại trừ đánh bóng cho chế độ, tiếp tay cho sự chà đạp trên quyền làm người của dân Việt.

Đọc các bài viết chỉ trích những sai lầm do tập đoàn lãnh đạo Hùng Dũng Sang Trọng đương thời gây ra của các tác giả đảng viên ĐCSVN như Đào Tiến Thi, Bùi Văn Bồng, Nguyễn Trọng Vĩnh... độc giả rất thích thú hưởng ứng đồng tình. Nhưng dưới những ngòi bút chỉ trích gay gắt ấy, có bao giờ các tác giả này dám đề cập phân tích đến căn nguyên, cội rễ của những sai lầm “chết người” của hiểm họa mất nước do tội đồ CSVN Hồ Chí Minh gây ra? Họ cứ mãi như những con vẹt, thay phiên chỉ trích những tha hóa, suy đồi chỉ bắt đầu từ sau 1975.

Thử hỏi,

- *công hàm Phạm Văn Đồng sau 1975 à ?*

- *CCRĐ, ai chỉ đạo nếu không là HCM và ĐCSVN, sau 1975 à ?*

- *Nhân Văn Giai Phẩm, sau 1975 à ?*

- *Và với “đạo đức HCM”, ai giết Nông thị Xuân? Ai giết bà Nguyễn Thị Năm - Cát Thành Long? Ai viết bài “Địa Chủ Ác Ghê” ký tên C.B? sau 1975 à ?*

Và còn biết bao thủ tiêu, ám sát chưa được bạch hóa từ lúc miền Bắc bị đặt dưới ách cai trị của HCM và ĐCSVN

Xin hãy thôi ca ngợi “đạo đức HCM” và trích dẫn các “lời” bác nói: kịch cỡm và lố bịch lắm. Hãy trích dẫn việc bác làm và kết quả.

Thưa các vị Trí thức,

Quý vị có hai chọn lựa:

hoặc Phản Bội Dân Tộc Tổ Quốc làm kẻ nội xâm đáng nguyên rủa dưới nhiều hình thức

hoặc Bỏ Đảng đồng hành cùng nhân dân.

1. Phản Bội Tổ Quốc

- là tiếp tục đi theo con đường Vũ Như Cần – Vẫn Như Cũ. Quý vị có thể tiếp tục làm cái loa của đảng CSVN, nói và suy nghĩ những gì đảng CSVN cho phép để được đầy đủ bổng lộc từ đảng CSVN ban phát – vinh thân phì gia, tọng đầy rượu thịt, hưởng thụ thừa mứa vật chất cho thỏa mãn thân xác thấp hèn vì “còn đảng còn mình” đám dân ngu chết cũng chẳng liên quan gì tới quý vị.

- là tiếp tục trung thành với đảng của quý vị, đóng tuồng dân chủ phản biện ra điều chế độ cũng có dân chủ, có tiếng nói “trung thực” để đánh lừa dân đen, để đánh lừa chính bản thân quý vị, và cuối cùng cũng quay về điệp khúc “đảng có công với dân tộc, đảng không sai lầm, đảng phải lãnh đạo đất nước, phải tin tưởng vào đảng” dù

một người có trí khôn dưới trung bình cũng biết rằng đó là những dối trá trắng trợn, những phi lý cực độ để quý vị có thể mưu cầu sự yên ổn cho bản thân, để bảo vệ chút ân huệ còn sót lại của đảng ban phát cho những ngày tháng cực cung phục vụ đảng đã qua của quý vị.

- là im lặng trước bất công, với cái Ác xảy ra trước mắt vì hèn hạ khiếp nhược, nhưng luôn tự hào và khoe khoang những “thành tích” của quý vị đóng góp xây dựng quyền lực cho đảng trong quá khứ, mà không chấp nhận sự thực hiện nhiên là quý vị đã đồng lõa tích cực trong việc đảng CSVN đưa Việt Nam tới cảnh khốn cùng ngày hôm nay. Quý vị vẫn trung thành với đảng của quý vị, nên không thể nào làm gì có thể tổn hại tới quyền lợi của đảng, dù cho đảng quý vị có sai lầm thế nào đi nữa vẫn là cáidảng quý vị đã tôn thờ, phục vụ.

Xin nhận diện: Quý vị đúng là người cộng sản chính hiệu, thực thụ chỉ có lý tưởng cộng sản quốc tế và giai cấp củadảng viên quý vị trong đó tổ quốc và dân tộc chỉ là chiêu bài mà thôi.

Tuy nhiên xin một lời nhắc nhở, với người Việt Nam yêu nước thương dân chân chính, các lý luận của quý vị như đảng CSVN có công với dân tộc, có thể sửa đổi được, đã có lần vì quyền lợi dân tộc,... chính là sự tiếp tay đánh bóng chế độ, che giấu sự thật, là quý vị đã và đang tiếp tục đưa dân tộc tới chỗ diệt vong. Hành động của quý vị từ chỗ các lỗi lầm có thể tha thứ được vì bị tuyên truyền xảo trá lừa bịp trở thành các tội lỗi không thể nào biện hộ vì đã phản bội dân tộc, tiếp tay cho bè lũ bán nước hại dân, dâng đất nước cho kẻ thù của dân tộc.

2. Bỏ Đảng

Sự chọn lựa thứ hai khó khăn hơn nhiều bởi vì nó đòi hỏi cố gắng không ngừng nghỉ, hy sinh của chính bản thân. Đó là đứng về phía quốc gia và dân tộc, chấp nhận khổ đau và mất mát để sống xứng đáng là người trí thức yêu đất nước thương đồng bào. Đó là đối đầu không thỏa hiệp với cái Ác mà chủ thuyết cộng sản và công cụ của nó là hiện thân vì thỏa hiệp là kéo dài thêm đau khổ cho đồng bào. Đó là quảng bá sự thật, vạch trần dối trá, cổ vũ cái Thiện, chỉ mặt cái Ác dù cho cường quyền bạo lực đàn áp, bắt bớ, đánh đập, giam cầm.

Quý vị sẽ bị qui tội Phản Đảng – nhưng Phản Đảng để không phản bội Tổ Quốc Dân Tộc, để cứu đất nước khỏi họa diệt vong.

Trong tất cả các xã hội từ xưa tới nay, ngoại trừ các xã hội độc tài thoái hóa, người trí thức luôn được xã hội trọng vọng và ưu đãi bởi vì giá trị của họ. Nhưng giá trị của trí thức không phải ở khả năng chuyên môn của họ, bằng cấp, học vị không đủ để được gọi là người trí thức. Khả năng chuyên môn của người trí thức cũng giống như khả năng chuyên môn của các mọi thành phần khác trong xã hội, cần thiết cho xã hội và có giá trị tương đồng.

Người phu đổ rác cũng quan trọng như người bác sĩ trong việc giữ gìn sức khỏe, bảo đảm y tế cho cộng đồng dù việc làm có khác biệt. Giá trị chính yếu của trí thức để được xã hội và cộng đồng ưu đãi và trọng vọng là khả năng suy nghĩ và tranh luận để tìm ra, hướng dẫn lối đi chung cho xã hội vì lợi ích chung của toàn thể xã hội. Họ là người có khả năng phân tích, tổng hợp, và diễn đạt ý muốn khát vọng của cộng đồng. Họ là người hướng dẫn xã hội đi tới chỗ hoàn thiện hơn, tốt đẹp hơn.

Họ là người vạch trần sai trái, bảo vệ lẽ phải, tranh luận và phê bình để tìm ra đường hướng tốt nhất cho xã hội. Thực hành đúng với giá trị chính yếu đó, trí thức là đại diện không chính thức của cộng đồng, của xã hội.

Trong suốt giòng lịch sử Việt từ xưa tới nay, người trí thức chân chính (khi xưa gọi là kẻ sĩ) đã hành xử theo đúng tinh thần của giá trị chính yếu đó. Họ đã hòa mình cùng dân tộc đứng lên đánh đuổi ngoại xâm, hun đúc tinh thần dân tộc, thẳng tay vạch mặt lũ tham quan, ô lại, phê phán cái Ác, ca ngợi cái Thiện, thà chịu thanh bần để giữ khí tiết chứ không vì quyền tước cảm dỗ mà bán rẻ lương tâm làm trái với đạo đức con người.

Cho tới nay dưới ách cai trị của bạo quyền cộng sản chúng ta đã có **nhà thơ Hữu Loan** không khuất phục trước bạo lực, **ngục sĩ Nguyễn Chí Thiện** chấp nhận tù đày để nói lên sự thật, và rất nhiều người trí thức khác mà ta không biết tên tuổi.

Hoặc gần đây nhất **anh em nông dân Đoàn Văn Vươn** và **những người đàn bà chân chất** trong gia đình với câu nói khẳng khái “**gia đình em chấp nhận mất để xã hội được**” hay **Đỗ Thị Minh Hạnh, Đoàn Huy Chương, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng, Diệu Cày Nguyễn Văn Hải, Việt Khang Võ Minh Trí**, và rất nhiều người nữa ...

Tuy những người này không có bằng cấp, không có nào là TS, PTS, GS ...lòng thò đi theo sau tên tuổi nhưng nhân cách sống chứng tỏ họ là kẻ sĩ, là những người trí thức chân chính. Và cách hành xử chính là thước đo phân biệt giữa người trí thức chân chính và kẻ có bằng cấp chuyên môn (một loại thợ cao cấp).

Như vậy để xứng đáng với sự trọng vọng của xã hội dành cho, người trí thức cần phải có những ứng xử của kẻ sĩ, can đảm để nói lên sự thật, vạch trần giả dối, điếm mặt cái Ác dù cho cường quyền, bạo lực đe dọa khủng bố. Người trí thức cũng không chấp nhận thỏa hiệp với cái Ác để mưu cầu lợi ích riêng cho mình, hay đóng vai trò cu mồi để bẫy rập những người yêu nước chân chính, hay làm tay sai qua khổ nhục kẻ để có đối lập trên hình thức nhằm tô vẽ bộ mặt dân chủ bên ngoài cho cường quyền độc đảng. Người trí thức cũng không thể vì cái tôi của chính mình bóp méo sự thật nhằm biện hộ cho sự ngây thơ, làm lỗi của bản thân trong quá khứ vô tình tiếp tay cho cái Ác. Vì không thành tâm xám hối lỗi lầm trong quá khứ của chính bản thân chỉ đưa mình từ lỗi lầm có thể tha thứ được tới tội ác không thể biện hộ được.

Đừng tự nhận là trí thức, nhân sĩ -nếu chưa có đủ can đảm để vượt qua sự sợ hãi, hèn nhát, khiếp nhược của bản thân. Hãy sử dụng khả năng chuyên môn của mình đóng góp vào xã hội để được là người dân lương thiện.

Tuy nhiên nếu khả năng chuyên môn của các vị nằm trong các bộ môn khoa học xã hội và nhân văn thì xin tìm cách kiếm một nghề khác mưu sinh để tránh gây thêm tội lỗi với dân tộc. Thí dụ là người dạy sử mà không dám nói sự thật lịch sử thì chỉ làm hư hỏng thêm những thế hệ mai sau. Sự hy sinh đó có thể to lớn với bản thân quý vị, nhưng nếu so sánh với rất nhiều người dân khác thì nó chẳng đáng là bao nhiêu, mà có thể giúp cho quý vị ngẩng mặt nhìn mọi người vì quý vị ít nhất cũng là người lương thiện.

Còn ngược lại nếu quý vị vẫn không thay đổi, vẫn đội lốt nhân sĩ trí thức tiếp tay cho cái Ác, dù dưới bất cứ hình thức nào, thì hãy cầu nguyện vì có gieo thì sẽ gặt. Những đau thương uất hận bị dồn nén phải đến lúc bùng nổ, và bạo quyền cùng vây cánh tất phải ra đi: Xin chúc phúc đến những kẻ tiếp tay cho cái Ác.

Sự chọn lựa con đường là của chính quý vị nhưng hãy nhớ sẽ không còn sự biện hộ để xin tha thứ vì lầm lẫn nữa. Hành động của quý vị xác định chỗ đứng của quý vị trong lòng dân tộc và sẽ được sự phán xét của đồng bào, của những người chung quanh quý vị.

Lê Phi

[Cáo Giữ Chuồng Gà](#) (bấm vào đọc tiếp)

PB28032013